

MOITO MÁIS QUE VENTO

Os lectores de CERNA non necesitan que reiteremos os nosos argumentos sobre os valores ecolóxicos e científicos das Serras Septentrionais de Galiza nen tampouco as razóns da nosa oposición á instalación de parques eólicos nestas Serras do Xistral. Poden, en todo caso, relese nos anteriores números de CERNA.

Necesitabamos, sen embargo, -e seguimos necesitando-, que tais argumentos (sobre a necesidade de salvar unhas turbeiras de cobertor únicas en Europa, absolutamente insustituíbeis dende o punto de vista ecolóxico e científico, e tamén de grande importancia, -pola cantidade de auga que chegan a acumular-, para a regulación do réxime hidrolóxico das concas que arrancan destas Serras do Xistral) chegasen, antes de nada, á conciencia das institucións, -Concellos, Consellerías de Industria e Meio Ambiente, Xunta de Galiza, Universidade, etc.-, e á conciencia da sociedade en xeral.

Destacar ante a opinión pública estes valores das Serras do Xistral e demais Serras Septentrionais de Galiza; denunciar a actitude das Consellerías de Industria e de Meio Ambiente ao consentir na destruc-

ción dunhas turbeiras de cobertor que a lexislación califica de "hábitat natural prioritario" a incluír na Rede Natura 2000 da Unión Europea declarando, aínda por riba, de utilidade pública o que non é máis que un lucrativo negocio das empresas eléctricas; e reivindicar da Xunta de Galiza a paralización de todos os proxectos previstos para estas Serras do Xistral eran, precisamente, algúns dos obxectivos da acampada reivindicativa que, durante os pasados 23, 24 e 25 de Abril, -conxuntamente coa mocidade de GALIZA NOVA e co asociación cultural LIGA CÉLTIGA GALAICA-, vimos de celebrar no inmejorable marco da FINCA GALEA de ALFOZ.

O CASO DAS SERRAS DO XISTRAL É EXEMPLIFICADOR DA INOPERANCIA DA CONSELLERÍA DE MEIO AMBIENTE E DA CONNIVENCIA DA CONSELLERÍA DE INDÚSTRIA COAS ELÉCTRICAS

No nivel de participación na acampada, con máis de cen tendas instaladas de distin-

tas zonas de Galiza; no interese dos participantes polas conferencias e roteiros programados; no alto grao de colaboración, totalmente desinteresado, que demostraron asociacións culturais e colectivos da zona e na total dispoñibilidade con que se ofreceron os conferenciantes e os grupos musicais que interviron nas dúas noites de música destas Xornadas, está a evidencia de que a preocupación polo Xistral e pola explotación dos nosos máis valiosos recursos naturais tén chegado, ao menos, a un sector importante da nosa sociedade, especialmente á mocidade e á poboación máis próxima a esta zona do Xistral, dende a de Vilalba, Abadín e Muras até toda a poboación da Mariña de Lugo. Máis de seis mil cartaces e de dez mil dípticos reivindicando a DEFENSA DO XISTRAL por todo o país teñen, dende logo, servido para chamar a atención da opinión pública sobre os graves impactos destes e doutros aproveitamentos eólicos e sobre a necesidade de non consentir que o negocio das empresas eléctricas poda prevalecer sobre o interese social da conservación dos nosos recursos naturais.

Neste sentido, dende as asociacións organizadoras destas Xornadas, sentímo-

A acampada no xistral, organizada por ADEGA, Galiza Nova e a Liga Céltiga Galaica contou tamén coa colaboración da Federación Ecoloxista Galega e do grupo Erva, así como con mais de vinte colectivos e organizacións da Mariña luguesa. Unhas cincocentas persoas participaron nos concertos de cada día, elevando a participación final a máis do milleiro.

Conferencias e debates, roteiros guiados e dous macroconcertos musicais, combináronse co disfrute do singular marco natural da finca Galea, o paraíso da auga, e un tempo soleado tan adecuado ao propósito da convocatória como impensábel dous días antes. Esta actividade lúdico-reivindicativa constituiu o principal acto de celebración do Día da Terra (22 de abril).

A organización agradece a axuda de entidades e persoas colaboradoras, e especialmente dos grupos musicais, persoas da cultura e científicos que nos acompañaron. Entre eles, Cándido Pazó, Paloma Suances, Liñaceira, Grupo de A silveiriña, Contranoite, Cempés, Zeltia, Suso Baamonde, Skornaboís, e Papaqueixos.

nos plenamente satisfeitos, aínda que, ao mesmo tempo, plenamente conscientes de que, cunha propaganda e un traballo máis en tempo, o nivel de participación e a incidencia social destas Xornadas tería sido moito máis grande. O noso agradecemento, por tanto, a cantos puxeron tempo, esforzo e medios na realización des-

tas xornadas reivindicativas e as nosas desculpas pola desorganización que cadaquen houbo de sufrir.

Queremos, por último, destacar que o caso das Serras do Xistral non é único, tan só é o máis paradigmático e exemplificador sobre a inoperancia da Consellería de Meio Ambiente na defensa das súas competencias e sobre a total connivencia da Consellería de

O ALTO CUSTO AMBIENTAL DA ENERXIA ELÉCTRICA NA GALIZA CONTRASTA CO FEITO DE TERMOS A PIOR CALIDADE DE SERVIZO DE TODO O ESTADO

Industria coas empresas eléctricas. Moitos outros son os que teñen impactos igual de importantes e en todos eles, -o mesmo que no Xistral-, hai tamén declaración de utilidade pública a favor do negocio privado. Mais estamos seguros que, a partir, daqui imos ser moitos máis os que nos unamos a reivindicar que o interese social da conservación do noso entorno natural téñen que prevalecer absolutamente por riba dos intereses das eléctricas polo negocio. Teremos ocasión de probalo no resto dos proxectos previstos para estas Serras do Xistral (até vintedous parques eólicos máis), nos solicitados para a mesma liña de costa da Mariña de Lugo, e noutros moitos previstos para Serras como as do Careón (entre Lugo e Coruña), as da Queixa e o Eixe (en Ourense), a do Faro (en Lugo) ou nos montes de Forgoselo (na Coruña).

Pola nosa parte volver a reiterar que seguimos sendo inequívocos partidarios da enerxía eólica, mais isto non pode ser excusa para pasar por alto os graves impactos que poden derivar de cada proxecto concreto, e con tanta máis razón canto que en Galiza (en vales anegados, en ríos encorados ou en choiva ácida) xa temos pagado impactos dabondo por unha enerxía que exportamos nunha terceira parte e da que, por riba, escaso é o beneficio que, a cambio, recibe esa sociedade que sofre os impactos: temos a peor calidade de servizo de todo o Estado (son moitas as explotacións obrigadas a traballar por turnos ou a ter os seus propios xeneradores), pagamos os mesmos prezos aquí que en València, nada nos beneficiamos da suposta industrialización inducida e, en fin, nen siquera disfrutamos dos impostos que pagan as eléctricas por tan lucrativo negocio.

